

Věc: Jednorázová koupě nebo převod pohonných hmot v souvislosti se změnou vlastníka (provozovatele) čerpací stanice

Ke znění zákona o pohonných hmotách platnému dne: 29. 6. 2015

Ke znění zákona o pohonných hmotách účinnému od: 1. 7. 2015

Doplňuje/mění předchozí zveřejněná stanoviska:

Zpracoval: kpt. Ing. B. Kotenová

Dne: 15. 5. 2017

Na základě opakovaných dotazů subjektů k problematice prodeje pohonných hmot v souvislosti s přechodem vlastnictví k čerpací stanici vypracoval odbor 23 GŘC Daní následující informaci.

Na základě smluvního vztahu dochází změně majitele nebo provozovatele čerpací stanice a v nádržích čerpací stanice zůstávají zbytkové zásoby pohonných hmot původního majitele. Vyčerpání a odvoz těchto zásob by bylo neekonomické, proto obvykle současně dochází k jednorázovému odkupu těchto zbytkových zásob PHM novým majitelem (provozovatelem) čerpací stanice. V návaznosti na výše uvedené vystává otázka, zda je tento odkup PHM novým majitelem čerpací stanice od stávajícího majitele v souladu s § 5a zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) a zda tento odkup pohonných hmot nebude považován za správní delikt dle § 9 odst. 9 zákona o pohonných hmotách.

Distributor pohonných hmot a provozovatel čerpací stanice je dle § 5a zákona o pohonných hmotách povinen na území České republiky nakupovat pohonné hmoty pouze od osoby registrované jako distributor pohonných hmot, nebo na čerpací stanici zapsané v evidenci čerpacích stanic.

Osoba distributora pohonných hmot byla do zákona o pohonných hmotách poprvé implementována novelou zákona o pohonných hmotách (zákonem č. 91/2011 Sb.) s účinností od 21. 4. 2011. Novelu zákona o pohonných hmotách (zákony č. 18/2012 Sb., 234/2013 Sb., 157/2015 Sb.) pak již mimo jiné upravují podmínky distribuce pohonných hmot a povinnosti distributorů pohonných hmot.

Zavedení registrace distributorů pohonných hmot a jejich registr byl do zákona o pohonných hmotách zaveden za účelem zabránění podvodům v oblasti prodeje, především distribuce (velkoobchodu) pohonných hmot souvisejícím s nepřiznáváním a nezaplacením daně z přidané hodnoty z objemu těchto obchodovaných paliv, což mělo především výrazně negativní vliv na státní rozpočet a neexistovala žádná evidence osob, které prodávaly pohonné hmoty touto formou. Úmyslem legislativy nebylo požadovat po podnikatelských subjektech – po provozovatelích čerpacích stanic, aby se ve výše popsaném případě registrovali jako distributoři pohonných hmot.

Odbor 23 GŘC Daní vychází z premisy, že pokud dochází ke změně provozovatele čerpací stanice (ať už prodejem samotné čerpací stanice nebo přechodem nájmu) a společně s čerpací stanicí jsou na nového vlastníka převáděny i zbytkové zásoby veškerého zboží

nacházejícího se na čerpací stanici, tedy i pohonných hmot, není tento převod pohonných hmot považován za distribuci pohonných hmot ve smyslu zákona o pohonných hmotách.

Původní vlastník pohonných hmot pak při výše uvedeném způsobu prodeje pohonných hmot nebude považován za distributora pohonných hmot ve smyslu § 2 písm. j) zákona o pohonných hmotách. Z pohledu nového vlastníka pohonných hmot - nového provozovatele čerpací stanice, pak nákup těchto zbytkových pohonných hmot není v rozporu s § 5a zákona o pohonných hmotách.

Provozovatel čerpací stanice je mimo jiné dle § 5 odst. 9 odst. písm. c) zákona o pohonných hmotách povinen vést průkaznou evidenci o množství prodaných nebo vydaných pohonných hmot, ve které je zvlášť za každý výdejní stojan pohonných hmot zaznamenán stav součtového počítadla na stanoveném měřidle podle zákona o metrologii. Ve výše uvedeném případě změny provozovatele čerpací stanice pak musí počáteční údaje v evidenci nového vlastníka čerpací stanice navazovat na konečné údaje původního provozovatele. Převáděné zbytkové zásoby pohonných hmot ve skladovacích zařízeních čerpací stanice musí být v těchto evidencích zaznamenány.